

Charles William Hawke werd op 8 augustus 1922 in Grimsby, Ontario, geboren als Charles William Secord. Zijn vader, Abraham Secord, overleed toen hij en zijn oudere broers, Fred en Robert, nog jong waren. Zijn moeder, Clara May Cooper (1891-1982), hertrouwde in 1929 met James Adam Hawke (1905-1976). James was geboren in Engeland en in 1923 naar Canada geëmigreerd. De moeder en stiefvader van Charles kregen twee kinderen: James en Catherine.

Het gezin Hawke woonde in St. Catharines, een stad aan de zuidoever van het Ontariomeer. Het behoorde tot de rooms-katholieke kerk.

Charles ging naar een *public school* in St. Catharines en verliet deze na het zevende van de acht leerjaren, toen hij 14 jaar oud was. Daarna werkte hij vier jaar bij zijn stiefvader op de boerderij, tien maanden als timmermans-knecht, een jaar in een fabriek en drie maanden als beheerder van een deel van het elektriciteitsnet van de *Niagara, St. Catharines and Toronto Railway*.

In 1942 trouwde Charles in St. Catharines met Marcella Agnes Doyle (1919-2000), afkomstig uit het gehucht Colgan, 50 km ten noorden van Toronto. In datzelfde jaar werd Charles opgeroepen voor militaire dienst. Op 30 september meldde hij zich bij het NRMA Clearing Depot in Toronto. Marcella ging wonen bij haar ouders in Colgan.

Charles voltooide zijn basistraining in Brantford, Ontario, en volgde daarna een infanterietraining in Camp Borden, Ontario. Op 20 maart 1943, aan het einde van zijn opleiding, werd zijn zoon Charles Bernard geboren.

Na zijn trainingsperiode diende Charles bij de thuisverdedigingstroepen. Hij verbleef tot 19 april 1943 in Camp Borden en werd daarna ingedeeld bij het hoofdkwartier van de 7e Infanteriedivisie in Debert, Nova Scotia. Vijf maanden later werd hij ingezet bij de verdediging van de westkust van Canada in Prince George, British Columbia — eerst bij No. 15 Defence Platoon en daarna bij de Royal Rifles of Canada.

Charles had het moeilijk in het leger. In zijn dienstdossier staat tweemaal dat hij last had van "fatigues," militair jargon voor het niet kunnen omgaan met de mentale druk van de omstandigheden. Vanaf maart 1943 kreeg hij meerdere aantekeningen over zijn gedrag in zijn dossier. Vijf maal was hij afwezig zonder toestemming — Absent Without Leave (AWL) — waarvoor hij steeds langer opgesloten werd in de kazerne. Eénmaal werd hij gestraft met 14 dagen detentie voor het gebruik van onwelgevoegelijke taal.

Charles was opgeroepen voor militaire dienst onder de *National Resources Mobilization Act* van 1940. NRMA-troepen hadden een rol bij de verdediging van Canada. Vanaf 1942 mocht de regering ze ook *overseas* inzetten, maar die was daar, vanwege de politieke gevoeligheid, terughoudend in.

Tijdens de gevechten in Europa leden de Canadese troepen zware verliezen, met name bij de infanterie. Eind 1944 was het niet langer mogelijk om de infanterie aan te vullen met eenheden die in Engeland waren gestationeerd zonder drastische maatregelen te nemen. Eén van die maatregelen was de inzet van Charles' regiment, de Royal Rifles of Canada. De soldaten kregen de kans zich vrijwillig aan te melden voor actieve dienst. Charles deed dat niet, maar hij werd toch geselecteerd om *overseas* dienst te doen. In het rapport van de selectieofficier staat:

Een zachtmoedige, verlegen, maar vriendelijke soldaat. Hij is op dit moment duidelijk ongelukkig en een beetje in de war, hoewel hij wel bereidwillig is. Hij [...] geeft duidelijk de voorkeur aan een kleinere eenheid — in een grote eenheid vindt hij het moeilijker om hechte vrienden te maken en maakt hij zich zorgen omdat hij niet weet "wie zijn baas is" ... "te veel officieren en sergeant-majors." Dit is een nogal ongebruikelijk standpunt en lijkt oprecht genoeg. Mocht er zich op enig moment een gelegenheid voordoen om Hawke terug te plaatsen bij een verdedigingspeloton, dan zou het waarschijnlijk verstandig zijn om dat te doen; hij zou daar betere dienst verrichten dan hij momenteel doet, en hij zou onder zijn huidige dienstomstandigheden op den duur een psychiatrisch probleem kunnen worden.

Waarschijnlijk formuleerde de officier zijn bevindingen niet krachtig genoeg en was de druk van hogerhand om versterkingen voor de infanterie te leveren groot: Charles werd uitgezonden naar Europa.

Op 2 januari 1945 vertrokken de Royal Rifles of Canada naar Engeland, waar het regiment op 10 januari werd ontbonden. De soldaten werden ingedeeld bij infanterie-versterkingseenheden. Charles werd geplaatst bij *No. 5 Canadian Infantry Training Regiment* in Aldershot, Hampshire, waar hij een aanvullende opleiding volgde ter voorbereiding op zijn uitzending naar het Europese vasteland. Op 27 maart vertrok hij naar Frankrijk en op 7 april kwam hij aan bij zijn nieuwe eenheid, de *Royal Hamilton Light Infantry*, bijgenaamd de *Rileys*, die deel uitmaakte van de 2e Canadese Infanteriedivisie. De Rileys bevonden zich op dat moment in de buurt van Lochem.

Op 13 april 1945, nadat Assen was bevrijd, rukte de 2e Infanteriedivisie op naar Groningen. De voorste troepen bestonden uit een colonne tanks van de *Fort Garry Horse*, gevolgd door 'Kangaroos' — tanks zonder geschutskoepel — die werden gebruikt om soldaten van de Rileys te vervoeren. Ze naderden de stad vanuit het zuidwesten. Bij de stadsgrens stuitten de Canadezen op een wegversperring. Ze kwamen onder vuur te liggen van machinegeweren en *Flak*-luchtafweergeschut dat bij het Stadspark stond opgesteld. Dit was het begin van de Slag om Groningen, die tot 16 april zou duren.

In de schemering van de invallende avond trokken de tanks van de Fort Garry Horse zich terug; ze waren te kwetsbaar voor antitankwapens. De Rileys vochten echter door en slaagden erin het verzet in het Stadspark en rond de Paterswoldseweg te breken. Zeven soldaten van de Rileys kwamen om bij de gevechten van 13 april; één soldaat overleed later in een Engels ziekenhuis aan de verwondingen die hij had opgelopen.

*Groningen, 14 april 1945.
Rileys rukken op langs de
Paterswoldseweg. Achter de
spoorwegovergang liggen de
tabaksfabriek Niemeijer en de
Zeeheldenbuurt.*

*De burgers negeren het
gevaar dat ze lopen.*

*Bron: Groninger Archieven,
NL-GnGRA_1785_18690.
Foto: D. Guravitch.*

Op zaterdag 14 april werden de Rileys ingezet aan de noordkant van de Paterswoldseweg, vanaf de Parkweg tot aan het Eendrachtskanaal. Langzaam werd het *Flak*-luchtafweergeschut teruggedrongen. De gevechten verplaatsten zich van huis naar huis om de sluipschutters die zich daarin verschanst hadden uit te schakelen. Ook bij het zuiveren van de aangrenzende Zeeheldenbuurt vonden hevige gevechten plaats. De gevechten in dit deel van de stad duurden de hele dag. Net als de dag ervoor leden de Rileys verliezen: veel gewonden en drie doden. Onder de gesneuvelden was Charles Hawke.

Op 15 april werd Charles begraven op een tijdelijke militaire begraafplaats in Eelderwolde, enkele kilometers ten zuidwesten van Groningen. In 1946 werd hij herbegraven op de Canadese Begraafplaats in Holten, waar hij nu rust in graf 03.H.10. De inscriptie op zijn grafsteen luidt "MAY HE REST IN PEACE."

Charles wordt herdacht op de grafsteen van James en Clara Hawke op Victoria Lawn Cemetery in St. Catharines. Hij staat ook vermeld op de *St. Catharines Honour Roll 1939-1945* — een plaquette aan de muur van het stadhuis.

Na zijn overlijden kreeg Charles William Hawke de volgende Canadese militaire onderscheidingen: de *1939-1945 Star*, de *France and Germany Star* en de *War Medal 1939-1945*.

In 1959 hertrouwde Charles' weduwe Marcella met Fred Harris (1927-2009); ze overleed in 2000 op 81-jarige leeftijd in Burlington, Ontario. Charles' zoon Charles Bernard emigreerde naar Australië en overleed daar in 2006.

Versie 3
© 2026 Walter Ravenek